

...MIDA VANEMAKS MA SAAN, SEDA ROHKEM VAJAN TÄIELIKKU VAIKUST...

See pole just minu mõte, et inimesed elavad nii kaua, kui neid mäletatakse. Ammugi veel dirigent. See on imelik elukutse – tundub, et juhatasid ära ja ongi kõik lõppenud. Aga ometi on nii, et tõelisest kontserdist jääb midagi alles, ma ei tea, kas kuskile paralleelmaailma... Igatahes ei kao tõeline kontsert ka siis, kui seda pole salvestatud. Ja Peeter on sellise muusikalise jälje jätnud.

Nikolai Aleksejev

Partei asemele valis ta partituuri, intriigitsemise asemele interpreteerimise. Tundlik, haavatav, õrn. Ja äge, kui muusika asemel kiputi noote mängima. Selline oli Peeter Lilje. Aga Peeter, keda ma naabrina tundsin, lihtsalt Peeter, ei olnudki muusik, ta oli muusika ise.

Mikk Mikiver